

VLAAMSCH-NATIONALE PARTIJ, in mei 1918 te Gent opgericht door een groep activisten, o.m. door Antoon Picard, Alfons van Roy, Jules van Roy, Frans Primo en Albert van den Brande. Een manifest verscheen op 15 mei 1918 in haar orgaan de Nieuwe Gentsche Courant (z. aldaar). De Vlaamsch-Nationale Partij eiste niet de totale zelfstandigheid van Vlaanderen, maar wilde genoeg nemen met een verregaande autonomie voor het Vlaamse landsgedeelte, al bleef de politieke unie met Nederland het hoogste ideaal. Ze was aldus de enige groep in het activisme die de Grootnederlandse opvatting verdedigde. De Partij, die fel bestreden werd door de Jong-Vlamingen, verdween met het eind van de oorlog.

Op 8 augustus 1926 had te Brussel het officieel stichtingscongres plaats van een gelijknamige Vlaamsch-Nationale Partij, waarvan Boudewijn Maes (z. aldaar) de oprichter was. Deze Partij, die De Voorpost (z. aldaar) als orgaan had, wilde ijveren voor een zelfstandig Vlaanderen, met als ideaal een Dietse statenbond of bondsstaat. Een federaal België werd slechts aanvaard als noodgedwongen overgangsstadium. Anderzijds zou de Partij geen andere politieke doeleinden nastreven dan de Vlaams-nationalistische. In 1929 en '32 kwam de Partij met een eigen lijst op, doch haalde slechts een onbelangrijk aantal stemmen.

FRANS VAN DER ELST